Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

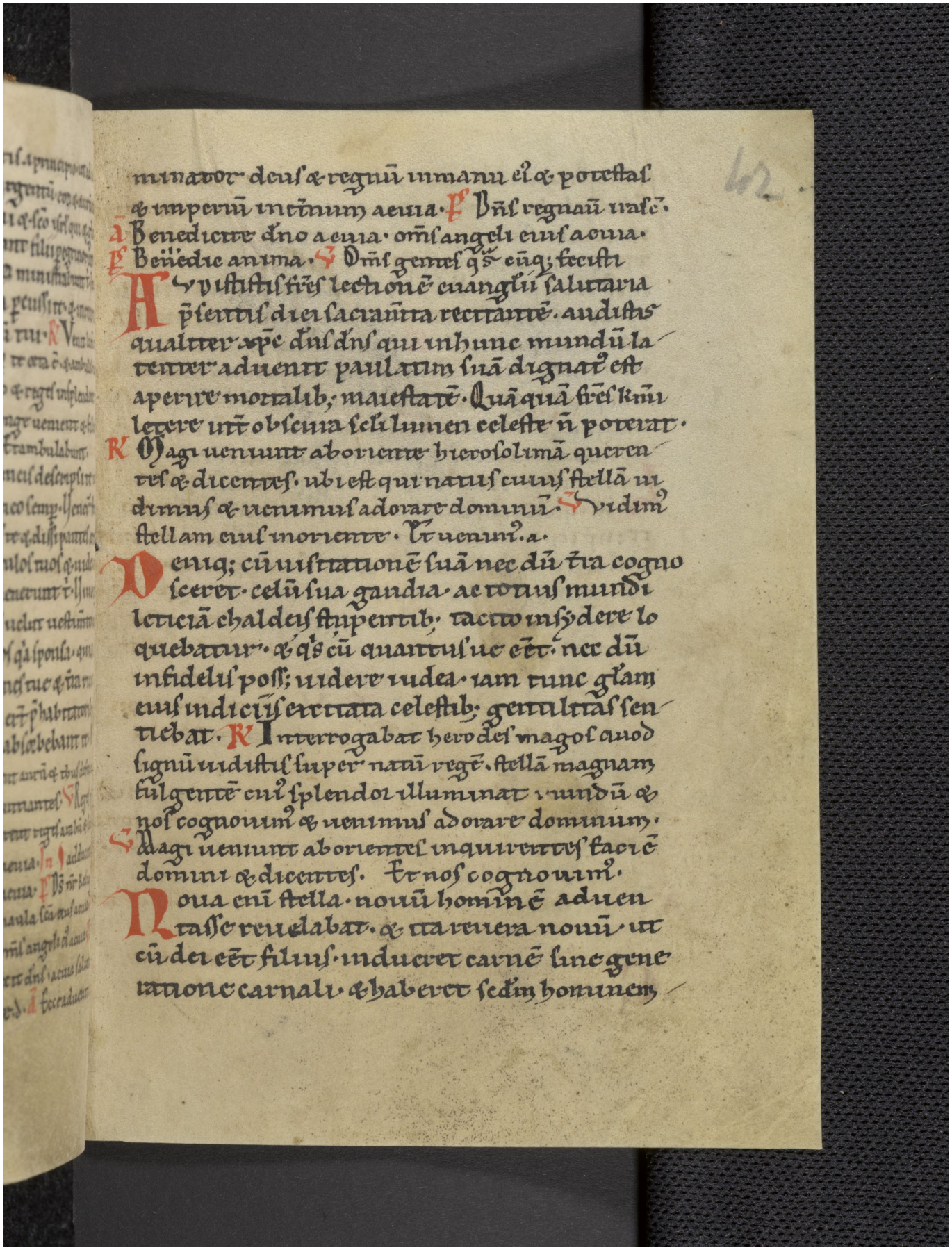

minator deus & regnū imperū & potestas
& imperū in cūctis aeuia. ℣ Bñs regnauū uasc.
℟ Benedicite dno aeuia. omēs angeli eius aeuia.
℣ Benedic anima. ℣ Omēs gentes qs cūq; fecisti
Hyp istis tres lectionē euangelii salutaria
p̄sentis diei sacramēta recitantē. auditis
qualiter ap̄e dūs dns qui in hunc mundū la
tenter aduenit paulatim suā dignat est
aperire mortalib; maiestatē. Quā quā tres kmū
legere ut obscura sēli lumen celeste ñ poterat.
℟ Magi uenerunt ab oriente hierosolimā quere
tes & dicentes. ubi est qui natus est cuius stellā u
dimus & uenimus adorare dominū. ℣ Vidim
stellam eius in oriente. Et uenim. a.
Denq; cū ministratione suā nec dū tia cogno
scere. celū sua gandia. ac totius mundi
letitiā chaldeis stupentib; tacito insydere lo
quebatur. & qs cū quantus ue eet. nec dū
infidelis poss; uidere iudea. iam tunc glam
eius indicū sentiata celestib; gentilitas sen
tiebat. ℟ Interrogabat herodes magos quod
signū uidistis super natū regē. stellā magnam
fulgentē cui splendor illuminat mundū &
nos cognouim & uenimus adorare dominum.
℣ Magi uenerunt ab oriente inquirentes facie
domini & dicentes. Et nos cognouim.
Noua enī stella. nouū hominē aduen
tasse reuelabat. & ita reuera nouū. ut
cū dei eet filius. inducret carnē sine gene
ratione carnali. & haberet sedm hominem